

Sloupnický

PELMEL

Ročník 16 * **Prosinec 2014** * Časopis obce Sloupnice

J m e -
nuji se Jarda Novák
a do Pelmelu už jsem kdysi psával.
(Jak jinak začít než představením, ne?) Rodilí
„sloupeňáci“ mě nejspíš budou znát, tak snad pro
„náplavy“ ještě přidám pár informací. Bude mi pětáctyřicet, mám tři děti a jednu manželku (první, taky náplava), jsem hasič a hraju divadlo, ve vesnici se ochomýtám kolem kultury. Nekouřím a alkohol piji pouze příležitostně. Příležitosti si vytvářím nejčastěji pod záminkou „hraju divadlo“. A mám kamarády, kteří mě už delší dobu přemlouvají, ať zase začnu „dělat Pelmel“. Sotva jsem trochu souhlasil, už mi šupli úvodník. Tři neděle přemýšlím o čem napsat. Přečetl jsem úvodníky tři roky dozadu. O všem, co mě napadlo, už se psalo. Promiňte, že jste na další větu museli chvilku čekat, byl jsem si otevřít lahvinku bílého. Asi se mi rysuje další „příležitost“. Takže ... o všem už se psalo. Tak nejdřív si vyčistit hlavu. Odstranit fyziku starší dcery, synovy housle i chčplého křečka mé dcery mladší. Dále tu máme školní starosti mé ženy – šup s nimi ven. Co nám tu zbývá? Zbytek politického rozhořčení – nepoužitelné. Hovory o teplém podzimu – oposlouchané. První zkušenosti s novou kanalizací – no to už je úplná blbost. Stěhování piána... no to vypadá slibně! Minulé pondělí jsem zase stěhoval piáno. Teda ne svoje, svoje budu stěhovat až před svátky. Jedné své kamarádce, nebo spíš kmotřence.
Někdy mám pocit, že kdykoliv se ve Sloupnici pohne s piánem, jsem u toho. Je to už taková moje úchylnka. Když
jsme

před pár
lety hráli ve Sloupnici
muzikál, připadalo mi, že piáno
s sebou nosím jako příruční zavazadlo.
Podle Murphyho zákonů se piáno stěhuje vždy
z patra, není-li tomu tak, stěhuje se určitě do patra.
V nejhorším případě se stěhuje nejprve z patra a potom zpátky do patra (jiného). Je to těžká práce a bolí z ní ruce a záda. Ale přináší radost. Ten, komu piáno přinesete, se k němu šťastně posadí a zkouší první tóny. Otírá z něho prach a je nadšený, jak pěkně nástroj vypadá, jak se na dané místo hodí (naštěstí!), a jak dobře zní. Pravda, musí se trochu doladit, ale to až si sedne. Potom se na stoličce (bývá součástí, stěhuje se mnohem snadněji) vystřídá zbytek rodiny, mnohdy hudební analfabeti, a všichni souhlasně pokyvují hlavou a také mají radost. Vyvodil jsem si z toho pro sebe takovou poučku – přinést někomu radost nebývá snadné, ale stojí to za námahu. Teď mi to tak došlo – on se vlastně blíží mezinárodní den přinašečů radosti. No ano, možná o tom ani nevíte, média se o tom nezmiňují, reklamy to neregistrují, ale je to tak. A ještě se prý u té příležitosti slaví čísi narozeniny, tuším dvou-tisící čtrnácté. Ale neví se to přesně. Tak to nezapomeňte oslavit. Vychází to tuším na 24. prosince...

-JaN-

Vážení spoluobčané,

konec roku se neodvratně blíží a s tím je spojeno i bilancování, jaký vlastně byl, co dobrého a špatného nám přinesl. Musím konstatovat, že z pohledu relativity byl pro někoho krátký, pro někoho dlouhý, pro někoho úspěšný, pro někoho méně úspěšný, ale pro všechny měl 365 dní, s kterými každý naložil podle svého. Celkově s tím nic moc nenaděláme, protože prosinec je a zůstane pro každého posledním měsícem v roce.

Z mého pohledu zase uběhl příliš rychle, ale to už je asi dáno i tím, co říká klasik: „Po padesátce jsou snad Vánoce dvakrát do roka“.

Důležitou událostí byly volby do zastupitelstva obce, ve kterých jste si vybrali své zástupce. Každý zastupitel složením slibu vzal na sebe závazek, že svoji funkci bude vykonávat svědomitě, v zájmu obce Sloupnice a jejich občanů. Je na Vás, abyste jejich práci kontrolovali a přinášeli podněty na zlepšení života v obci.

Další událostí bylo dobudování kanalizace a čističky odpadních vod. O této akci toho bylo v průběhu roku řečeno a napsáno již mnoho, takže by bylo zbytečné vše znovu připomínat. Zásluhou kanalizace je i to, že se opravilo spousta místních komunikací a dali jsme tak šanci neukázněným řidičům ukázat, že oni jsou na nich pány a brát ohled na peší je věcí vedlejší.

Z dalších akcí, které se v letošním roce v obci realizovaly bych připomenul, opravu fasády ve sběrném dvoře, odvlhčení zdi na základní škole a mnoho dalších drobných akcí, které zlepšily občanům život v obci.

Chtěl bych poděkovat všem, kterým není lhostejné, jak naše obec vypadá a snaží se její vzhled zlepšovat a zkrášlovat.

Děkuji též všem zaměstnancům obce, jak v kanceláři, tak v „terénu“ za aktivní přístup ke všem problémům, které vystanou během roku a za ochotu vstříct občanům, kteří potřebují pomoc v součinnosti s úřady.

Závěrem mi vážení spoluobčané dovozte, abych Vám v tento předvánoční čas popřál klid, lásku, pohodu a krásné prožití svátků vánočních. Do nadcházejícího roku Vám přeji hodně zdraví, štěstí, tolerance a hodně sousedy.

Též Vám přeji splnění všech Vašich tajných přání, klid a pohoda, aby Vás neopouštěly.

Děkuji Vám za vše, co jste v letošním roce pro obec vykonali nebo se chystáte v příštím roce vykonat.

S přáním všeho dobrého starosta obce Josef Škeřík.

Funguje nové zastupitelstvo i komise

V říjnu se konaly volby do obecního zastupitelstva. O výsledku informoval Pelmel už v minulém čísle. Pro oživení připomínám složení zastupitelstva:

Milan Bečička, Vít Doleček, Pavel Havlíček, David Millich, Radek Pavelka, Alena Popelková, Václav Sychra, Eva Sylvarová, František Šejbl, Josef Škeřík, Martin Škeřík, Miroslav Škop, Michaela Veselá, Josef Vondra, František Zachař

Ustavující zasedání zastupitelstva se uskutečnilo 6. listopadu. Byly na něm zvoleny nové orgány obce. Starostou se stal **Josef Škeřík**, místostarostou **František Zachař**, dalšími členy rady obce jsou **Alena Popelková, Milan Bečička** a **David Millich**. Dále se ze zákona volí předseda kontrolního a finančního výboru. Předsedou kontrolního výboru se stal **Pavel Havlíček**, členy kontrolního výboru jsou **Vít Doleček** a **Radek Pavelka**. Předsedou finančního výboru je **Václav Sychra** a členy finančního výboru jsou **Michaela Veselá** a **Eva Sylvarová**.

Dovolte mi, abych vám vysvětlil, proč byli navrženi a posléze zvoleni do rady a do komisí právě tito zastupitelé.

Místostarosta **František Zachař** pracuje na MÚ v Litomyšli na odboru investic. V zastupitelstvu obce je již několikáté volební období, zná perfektně problematiku obce a jeho neocenitelné zkušenosti z jeho zaměstnání obec uplatňuje je při investičních i jiných akcích v obci. Jsem přesvědčen, že post místostarosty bude zastávat s přehledem a citem pro dění v obci. **Alena Popelková** je rovněž dlouholetá členka rady a její zkušenosti ze školství a sociální problematiky budou i nadále přínosem pro jednání rady i zastupitelstva. Dále byli do rady obce zvoleni dva noví členové. **Milan Bečička** již má zkušenosti z práce v zastupitelstvu, je to člověk s přehledem a snahou řešit věci s chladnou hlavou. Nováčkem v zastupitelstvu i v radě

je **David Millich**, který pracuje na vedoucí pozici ve stavební firmě PROFISTAV LITOMYŠL, a.s. Jeho zkušenosti ze stavebnictví jistě budou příslibem do budoucna pro tuto obec. Do rady byli zvoleni dva mladší zastupitelé, na kterých by v budoucnu měla ležet zodpovědnost za vedení obce. Pokud ovšem budou chtít a budou zvoleni.

Rada na svém prvním zasedání 12. listopadu mimo jiné stanovila komise a předsedy, které jsou řízené radou obce.

Komisi životního prostředí povede **Radek Pavelka**, sociální komisi **Alena Popelková**, kulturní komisi má na starosti **Irena Štochlová** a Sbor pro občanské záležitosti vede **Milada Limberská**. Předsedové jednotlivých komisí si k sobě vyberou občany, kteří jim budou s jejich prací pomáhat.

Za svoji osobu bych vám všem, kteří jste mi opět dali důvěru, chtěl poděkovat a slíbit, že i v nadcházejícím volebním období se budu snažit společně s novým zastupitelstvem vést obec ke spokojenosti všech obyvatel. Politika je především služba lidem. To platí o té komunální dvojnásobně. Kdo jde do politiky proto, aby si hájil své zájmy, nemá v té „velké“ ani v komunální co dělat. Toto si člověk, který kandiduje do zastupitelstva, musí uvědomit.

Chtěl bych poděkovat i bývalým zastupitelům, kteří se do zastupitelstva nedostali. Někte to bylo tím, že již nekandidovali nebo byli na kandidátce na nevolitelném místě a někdo se tam nedostal proto, že si ho prostě voliči nepřáli. Nechce se mi věřit, že to bylo třeba ze závisti.

Na závěr bych chtěl poděkovat bývalým členům zastupitelstva a hlavně rady obce za úsilí, které obci věnovali. Bylo to plodné čtyřleté období, ve kterém se toho v obci hodně změnilo a vybudovalo. Bylo to dáno tím, že se za věci šlo s odhodláním a nebylo brzděno a zdržováno malichernostmi, které by celou věc komplikovaly. Vážení bývalí zastupitelé, děkuji vám za to, pracovalo se mi s vámi moc dobře.

Z jednání rady obce

Rada obce na svém prvním jednání stanovila oddávajícím **Josefa Škeřika**, zástupcem oddávajícího **Alenu Popelkovou**, oddací místo obřadní síň obecního úřadu a oddací dny všechny dny v kalendářním roce včetně státem uznaných svátků.

Dále stanovila opatrovníka lidem, kterým soud určí za opatrovníka obec. Obec bude zastupovat **Alena Popelková**.

Pro SDH Horní Sloupnice schválila nákup starší hasičské cisterny od Města Moravský Krumlov. Stávající cisterna je neschopná provozu a pro velké finanční náklady se již nevyplatí ji opravovat. Přepis cisterny by měl být uskutečněn do konce roku.

Obec na sklonku kalendářního roku vždy finančně odměňuje ty iniciativní občany, kteří pro obec v průběhu roku dělají bez nároku na odměnu. V letošním roce finanční odměnu získalo pět obyvatel obce.

Rada se dále zabývala zateplením budovy obecního úřadu. V letošním roce byla zateplena půda a tím by již mělo dojít k úsporám energie. Po delší diskuzi se rada dohodla pozvat projektanta, který by odhadl náklady na zateplení a výměnu oken. Pokud by částka na zateplení byla příliš vysoká, došlo by pouze na výměnu oken.

Do konce letošního roku by obec ještě měla získat novou multi-káru, kontejnery a štěpkovač v celkové hodnotě 3,34 milionů korun. Dotace na vše činí 90 % ceny. Na ustavujícím zasedání zastupitelstva byl odsouhlasen nákup nástavby sypače na multi-káru v hodnotě 220 tisíc korun. Sypač bychom měli dostat začátkem příštího roku.

U příležitosti 103. narozenin rozhodlo zastupitelstvo obce udělit panu **Jaroslavu Markovi** Čestné občanství Obce Sloupnice. Tento titul s gratulací byl starosta osobně panu Markovi předat do Domova pro seniory v Jablonci nad Nisou, kam byl v říjnu letošního roku převezen. Více o návštěvě i samotném panu Markovi, si přečtěte na str. 9.

Sokolovna je kulturní památkou

Ministerstvo kultury zaslalo v říjnu obci rozhodnutí, kterým tento orgán prohlašuje podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči budovu sokolovny v Dolní Sloupnici za kulturní památku. Pro majitele nemovitosti z toho plynou určité povinnosti. Jedná se hlavně o stavební úpravy, které musí být konzultovány se státní památkovou péčí. Studie na rekonstrukci celého objektu a hlavně sociálního zařízení, která se již zpracovává, je s památkovou péčí konzultována.

V obci je nový poskytovatel internetu

V říjnu byl instalován na budovu zdravotního střediska v Dolní Sloupnici přijímač na příjem bezdrátového internetu od firmy UNET – COMA POLIČKA. Zájemci z dolní části obce, kteří mají zájem o tuto službu, se mohou obrátit na jednatele firmy ing. Petra Štěpánka, Masarykova 8, Polička, tel. 468 002 400 nebo mailem info@unet.cz, kde dostanou podrobnější informace. S výše jmenovanou firmou obec uzavřela smlouvu o umístění zařízení a jedním z bodů je příjem internetu pro mateřskou školu zdarma.

Úprava otevírací doby na poště

Od 1. prosince byla upravena otevírací doba místní pošty. V pondělí, středu, čtvrtek a pátek je otevřeno od 8.00 do 11.30 hod. a poté od 13.30 do 16.00 hod., v úterý od 8.00 do 12.00 hod.

JOSEF ŠKEŘÍK
STAROSTA

Jsem spíš pro Komenského než Ameriku

Na to, aby se celý život mohl člověk věnovat malým dětem, je určitě potřeba notná dávka trpělivosti, obětavosti a láskyplnosti. Svě o tom jistě ví i paní ředitelka Mateřské školy ve Sloupnici **EVA SYLVAROVÁ**, která pracuje s dětmi bezmála čtyřicet let. O některých svých zážitcích a zkušenostech vypráví v následujícím rozhovoru...

* Jak jste se dostala k práci s malými dětmi? Vedla vás k tomu nějaká zvláštní motivace?

Bydlela jsem naproti školce. Navíc jsem měla moc hodnou paní učitelku, ke které jsem chodila i na návštěvy. Táhla jsem k dětem od malinka. Proto jsem později měla velkou radost, že se mně podařilo dostat se na pedagogickou školu. Byla to správná volba, protože mě má práce opravdu baví a naplňuje až dodnes.

* V čem je práce ředitelky mateřské školy specifická, jiná od práce ředitelů ostatních typů škol?

Nemohu to posoudit, protože jsem jinou práci nikdy nedělala. Určitá specifika tu ale jsou. Tím, že se orientujeme na malé děti, musíme shánět i konkrétní didaktické pomůcky a hračky. Orientovat se v nabídkách, vybírat takové hračky, s kterými si děti po-

hrají, něco se naučí a zároveň dlouho vydrží. Co se týká administrativy, je téměř stejná jako v ostatních školách. Je toho někdy tolik, že na to má pracovní doba opravdu nestačit...

* Co vás na Vaší práci těší?

Zejména práce s dětmi. Mohu pozorovat, jak rostou, jak se učí nové věci a dělají pokroky. Mám ráda jejich bezprostřednost, se kterou reagují na různé podněty. Je to velká radost pracovat s dětmi...

* Nevede skutečnost, že jsou v dnešní době mateřské školy přeplněné, k nižší péči o kvalitu školek?

To záleží především na učitelkách. Ale ta kvalita zcela pochopitelně není taková, jako kdyby dětí bylo méně. Při počtu pětadvaceti dětí ve třídě se individuální péče nedá realizovat tak, jak by to bylo potřeba. Naše

školka má padesát dětí ve věkovém rozmezí 2–6 let, které jsou rozděleny do dvou tříd. Více dětí přijímat nemůžeme, protože jsme limitováni prostorem.

* Konkrétní problém, který řeší učitelé snad všech školek, je spaní dětí po obědě. Spánkové potřeby dětí se mění, dříve všechny usnuly, dnes je to jinak. Podobné je to ostatně se stravováním. Jak situaci řešíte ve Vaší školce?

Vždy se snažíme přihlížet k individuálním potřebám dítěte. I co se stravování týče. Děti se zdravou stravou, kterou zavádíme, nemají problém, protože jídla jako kuskus apod. již znají i z domova. Takže jim to chutná a sní to. Měli jsme i děti s alergií, po vzájemné domluvě s rodiči jsme jim vždycky vyšli vstříc, nebyl to problém. Spaní je vyřešeno tím, že předškoláci vůbec nespí, ale pracují. Díky tomu máme

čas na individuální přípravu do školy. Můžeme se jim věnovat a rozvíjet jejich znalosti a dovednosti, ale také je zvykat, že si nemohou jen hrát a běhat po třídě, ale musí plnit i zadané úkoly. Malé děti odpočinek potřebují, pokud nespí, mohou jen odpočívat.

*** Někdy mám pocit, že se v současné době prosazuje „americký“ model výchovy, kdy je dítě bráno více jako jedinečná osobnost mající právo na svůj názor, diskutuje se o zákazu fyzických trestů ap. Co si o tom myslíte? Kde je ta hranice mezi individuálním přístupem k dítěti a rozmazlováním?**

Je to hrozně těžké rozlišit a poznat, u každého je to jiné. Výchova dětí se nesmí podceňovat, protože zpětně se chyby těžko napravují. Když už si v předškolním věku děti dělají, co chtějí, tak později, až budou větší, už neposlechnou. Jsou stanovena základní pravidla chování, která by se měla dodržovat. My zde ve školce máme také svá pravidla, tak se už tady děti učí, jak se správně chovat, že bez pravidel by společnost a život nemohly fungovat. Na druhou stranu je dobré učit dítě umět se rozhodovat, protože si tak formuje vlastní názor a získává soběstačnost. Ta hranice je velmi tenká. Já jsem ale spíš pro Komenského než pro Ameriku.

*** Hraje podle Vás předškolní výchova důležitou roli v životě dítěte? Proč?**

Určitě, hraje velmi důležitou roli. A nejen proto, že si osvojí dovednosti, které budou potřebovat ve škole. Nejdůležitější je socializace. To, že se naučí žít v kolektivu, naučí se, jak se podřídit, spolupracovat, jeden druhému pomáhat. Děti, které jsou jen doma s maminkou, tohle nepoznají.

*** Jak připravujete vaše děti na přestup do první třídy? Pro mnoho z nich představuje podobná změna pořádný šok a příchod do zcela nového světa...**

Jsou taková desatera, kterými se řídíme. Nejdůležitější je samostatnost. Dítě se musí umět samo obléknout, pohlídat si svoje věci, uklidit si po sobě, když dokončí práci. Musí ovládat základní dovednosti: manuální práce s tužkou, papírem, štětcem... Další nezbytnou složkou je dobrá řeč, která se podle mě poslední dobou zhoršuje.

*** A dovedla byste odpovědět, proč?**

Podle mě je to dáno tím, že rodiče nemají tolik času se dětem věnovat, nekomunikují s nimi, nečtou jim pohádky před spaním. Některé děti mají velkou slovní zásobu, dobrou výslovnost, odráží to ten čas, který s nimi rodiče strávili. Když je posadí k televizi, nebo k počítači, tak se toho moc nenaučí. Víím, že toho rodiče mají mnoho, ale je potřeba využít i těch chviliek a třeba si povídat cestou

z nákupu, nebo si přečíst pohádku, zazpívat si. Dřív rodiče mohly zastoupit babičky, ale ty v dnešní době také pracují a nemají čas, jde to jedno s druhým.

*** Jsou k Vám rodiče dětí vstřícní, nebo mají spíše kritický přístup?**

Určitě jsou vstřícní. Snažíme se s nimi hodně spolupracovat, máme společné akce. I během roku spolu podle potřeby řešíme různé věci. Takže nemáme problémy.

*** Teď otázka z trochu jiného soudku: jaké jsou Vaše ambice zastupitelky obce Sloupnice? Je něco, co byste ráda změnila, udělala jinak? A co Vám naopak udělalo radost?**

Mám radost, že se dělá mnoho věcí pro obec, je to znát. Škola, komunikace, hřiště pro děti... Snad jen přání, aby spolu lidi co nejvíc drželi.

*** Jakými hodnotami a zásadami se vy sama řídíte při práci i v životě?**

Snažím se dělat vše tak, abych se za nic nemusela stydět. Abych se jednou, až se za sebou otočím, nemusela červenat.

Paní ředitelce děkuji za rozhovor a přeju jí mnoho dalších krásných zážitků s dětmi.

–TEŠ–

Putovní výstava „Matka Vojtěcha“

V srpnu letošního roku bylo možné shlédnout v Domově pro seniory a ve farním sále výstavu **„Matka Vojtěcha Hasmandová – statečná bojovnice víry.“** Bylo zde nabídnuto svědectví života charizmatické řeholnice z Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Díky její neohrožené usilovné snaze získávat „tajné sestry“ zůstává řád boromejek nejpočetnějším řeholním řádem v ČR. V minulém režimu bylo přijímání do řádu trestné, s výjimkou roku 1968. Pro svou činnost byla Matka Vojtěcha osm let vězněna.

Dle očitých svědků šla sestra Vojtěcha od dětství až do posledních chvil života po cestě svatosti. Narodila se 25. 3. 1914 v Huštěnovicích u Uherského Hradiště v početnější rodině. Brzy jí zemřela matka a podle příkladu starší sestry vstoupila ve třinácti letech jako čekatelka k boromejkám. Po absolvování učitelského ústavu v Praze působila jako učitelka. Ve válce ošetřovala vojáky, nejprve německé, později ruské. Milosrdenství nezná rozdílu. Po válce opět učila a v roce 1950 byla představenou řeholního domu v Prachaticích, kde měla také na starosti provoz domu pro staré lidi. Zde ukrývala kněze – řeholníka, který unikl po přepadení všech mužských klášterů v Československu v dubnu 1950. Vše bylo prozrazeno a sestra Vojtěcha i kněz byli zatčeni. Po roce vyšetřovací vazby byla při umělém procesu odsouzena na osm let

těžkého vězení jako špiónka ve službách Vatikánu. Šest roků strávila ve věznici v Pardubicích a dva roky na Pankráci. Všude, kde mohla, pomáhala, povzbuzovala, posilovala, odpouštěla těm, kteří jí ubližovali. V Pardubicích onemocněla tuberkulózou. Amnestie zkrátila dobu jejího vězení jen o čtyři měsíce. Dále pak byla sledována státní bezpečností. Posléze působila ve funkci představené ve Vidnavě. V roce 1970 byla zvolena generální představenou Kongregace. Opakovaně po šesti letech znovu, do třetice pak musela dostat povolení.

V létě 1987 se projevila vážná nemoc, rakovinový nádor po ložisku TBC. Metastázy jí působily těžké bolesti. 21. ledna 1988 Matka Vojtěcha umírá. Její pohřeb byl velkou manifestací víry v totalitním režimu.

V zápětí se začíná šířit pověst svatosti této sestry, dostává titul „Služebnice Boží“ a je zahájen proces blahověčení. Putovní výstava „Matka Vojtěcha Hasmandová – statečná bojovnice víry“ byla v ČR již více než na 50 místech. Současně probíhá také v Itálii, kde získala velkou oblibu.

Matka Vojtěcha sice nikdy nepůsobila ve Sloupnici, ale svoji komunitu pravidelně navštěvovala. Sestry boromejky se svojí službou v naší obci, která trvala 127 let, významně zapsaly do její historie.

**Za pořadatele výstavy
Alena Holubová**

Loučení s Jaroslavem Markem

Dne 28. 10. 2014 oslavil pan Jaroslav Marek nádherné 103. narozeniny. Tyto narozeniny však již oslavoval v Domově pro seniory v Jablonci nad Nisou, kam se přestěhoval 20. října vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a velké touze trávit co nejvíce času se svou nejbližší rodinou.

Pana Marka mělo ve Sloupnici možnost poznat hned několik generací obyvatel. Jen málokdy bychom narazily na někoho, kdo by si hned nevybavil pana Marka v jeho typickém koženém plášti, jeho smysl pro humor, pozornost a vnitřní vnitřní. Všichni vzpomínají na ochotu řidičů autobusů, kteří věděli, kde nejlépe zastavit, aby to pan Marek neměl k „Čáslavkům“ příliš daleko. To je jen zlomek z toho, na co s úsměvem lidé vzpomínají. Často nezapomenout jeho ochotu pomoci tam, kde bylo třeba.

Protože jsme měly tu čest a mohly jsme pana Marka podpořit naší službou, při našich četných návštěvách jsme blíže poznávaly jeho i většinu dobrých lidí v jeho blízkém okolí. Od jeho rodiny, která pro svého tatínka zajistila téměř všechno, co si přál, přítel, kteří tu a tam přinesli panu Markovi

něco dobrého, nakoupili, poklidili, nebo jen tak přišli popovídat. Ten výčet drobných službiček i větších služeb by nebral konce. On sám si byl vědom toho, kolik dobrých lidí kolem sebe má a často o tom mluvil.

Nebylo proto těžké si tohoto člověka zamilovat i lidsky. Pro jeho skromnost, přímoučarost, již zmiňovaný smysl pro humor, pro jeho široký rozhled a v neposlední řadě pro jeho moudrost.

Když se pan Marek stěhoval do Jablonce nad Nisou, slíbily jsme mu, že se za ním brzy přijedeme podívat. To jsme splnily a sedmého listopadu jsme v doprovodu pana starosty Josefa Škeříka a zástupce ZD Sloupnice Ing. Milana Beneše za ním přijeli (tímto oběma pánům moc děkujeme). Předali jsme mu dárky od Farní charity Litomyšl, pozdravy od našich zaměstnanců, se kterými se pan Marek stýkal, od ZD Sloupnice dostal oblíbené výrobky, předáno bylo i blahopřání k narozeninám od ZŠ Sloupnice, kde pan Marek také pracoval. Ten nejkrásnější okamžik nastal ve chvíli, kdy mu pan starosta předal listinu čestného občana obce Sloupnice. Byla to krásná a důstojná chvíle dojetí, která toto předávání provázela.

Když jsem se pana Marka ptala, co mám do Sloupnice vzkázat, chvíli přemýšlel a potom řekl: „**No co by..., že je všechny moc zdravím!**“

Jak klidně, skromně a tiše žil, tak i následující pondělí odešel ve svých požeňnaných 103 letech.

Z FARNÍ CHARITU LITOMYŠL
DAGMAR ŠTANCOVÁ A LUCIE MIKULECKÁ

Pan Marek s Lucií Mikuleckou a Josefem Škeříkem.

Čerti a čertice v Krkonoších

Naposledy jste o sloupnickém **DOVEDOVI** mohli slyšet v souvislosti s čertovskou pohádkou **PEKLO s.r.o. aneb někdo si myslí, že čert se má.** To, že jsme teď několik měsíců o sobě nedali vědět, určitě neznamená, že bychom měli divadelní dovolenou a váleli se doma (čert přece nikdy nespí!) Odjeli jsme společně na tři dny do Krkonoš, ale nechodili jsme po horách, nýbrž po divadelních představeních a rozborových seminářích. Byli jsme totiž s výše jmenovanou pohádkou nominováni na národní přehlídku amatérských divadelních souborů Krakono-

šův Divadelní podzim, která probíhala druhý týden v říjnu v jednom z nejvýše položených měst v Čechách, Vysokém nad Jizerou.

Ptáte se, jak jsme dopadli? Troufám si (trochu neskromně) tvrdit, že ostudu jsme opravdu neudělali. Při rozborovém semináři s porotou to pro nás naštěstí žádné peklo nebylo. Hodnotili nás poměrně pozitivně, což se potom odrazilo i na počtu ocenění a cen, které nám byly při závěrečném večeru předány. Kromě cen za inscenaci, režii a scénu, jsme dostali (přesněji řečeno mužská část souboru) tři ocenění za herecké výkony (Jindrus Platfus, Jardus Dementus a Martus Inženýrus). To, že ženská část od-

jela bez cen, si vysvětluji tak, že jsme prostě nemohli dostat víc cen, protože by nic nezbylo na ostatní soubory.

Sloupníci jsme náležitě reprezentovali i při námi tak oblíbených společenských večerech v Hasičovně, kde jsme se po čertech dobře bavili a náležitě si to užívali. A tak nezbyvá než doufat, že se do Vysokého nad Jizerou zase někdy vrátíme...

Závěrem bych ráda poděkovala Vám, divákům, kteří chodíte na naše představení a podporujete nás, protože publikum je ten motor, který herce pohání, bez diváků by se divadlo hrát nedalo. Za naše úspěchy je samozřejmě zodpovědná i režisérka Markéta Světlíková, které tímto za celý soubor rovněž děkuji. Ale dost děků. Nezbyvá nic jiného, než abychom se pustili do práce na novém představení, do nových divadelních výzev. Nebojte, o všem se včas dozvíte... -TEŠ-

Sloupnice ovládla Hry bez katastro

V sobotu 2. srpna se v areálu „U Boudy“ na Březinách konaly **45. Hry bez katastro**. Her se zúčastnilo 25 družstev. Jako obvykle se soutěžící utkali v netradičních disciplínách s originálními názvy jako např. Pavoučí motání aneb spajdrmen po březínsku. V základní části, která je pro všechny družstva, na ně čekalo pět disciplín. Do finále postupuje pouze 12 družstev a Sloupnice byla mezi nimi. Z okolních vesnic postoupil také Mandl a Přívrát. Finalisté tentokrát bojovali ve čtyřech disciplínách. Ty nejlépe zvládla Sloupnice a stala se vítězem 45. Her bez katastro. Pořádat příští letní hry však nemůže, protože se ujme organizování těch zimních. Ty se uskuteční v sobotu 7. února za sokolovnou ve Sloupnici. Všichni jste na ně srdečně zváni.

ZA SOUTĚŽÍCÍ DRUŽSTVO **MONIKA NOVÁKOVÁ**

- ♣ S provázekem kolem pasu, na jehož konci byl magnet, měli soutěžící sbírat kytičky opatřené kancelářskou sponkou.
- ♣ Soutěžící Míra Bohunek, Světlana Dvořáková, Monika Nováková, Martin Novák a Petr Mařáček.

Hokejový oddíl začal další sezonu

V naší obci se dalo dohromady několik nadšenců, které baví lední hokej a přihlásili se do bezkontaktní hokejové ligy v Litomyšli. V soutěži startují hráči starší 18 let, kteří nehrají a nikdy nehráli žádnou soutěž organizovanou ČSLH nebo jiných národních soutěží na jakékoliv úrovni. Mohou nastoupit pouze hráči, kteří hráli organizované soutěže do 15 let nebo hráči starší 47 roků. Soutěž začala za účasti 13 družstev 3. října a její úvodní část končí 30. prosince. Pokračovat bude opět v lednu.

Kdy hrají naši hráči, se dozvíte z webových stránek <http://bezkontaktnitomychl.webnode.cz/>. Hraje se na zimním stadionu v Litomyšli. Těšíme se, že nám přijdete v hojném počtu fandit.

Hráči sloupenského družstva

Pozdrav od Labutě

V říjnu 2013 jsme znovu otevřeli restauraci U Labutě. Sama si osobně pokládám za čest se vrátit po 40 letech do domovské obce a být něco platná. Chtěla bych, aby restaurace fungovala k Vaší spokojenosti.

První rok jsme ustáli celkem v pohodě a jen Vy posoudíte, jak se Vám u nás líbilo. Do budoucna bychom chtěli pokračovat v gastronomických akcích. Náš kuchař je specialista na mezinárodní kuchyni a rád Vám předvede, co umí.

Jelikož listopad a prosinec patří Vám a Vaším soukromým oslavám a srazům, chceme začít s našimi aktivitami od nového roku. Jen o jedno bychom Vás rádi poprosili. Stane se, že vyhlásíme nějaké hody na víkend, ale někoho potká něco nepředvídatelného – pokud budeme rodinou požádáni o poslední posezení, nikdy neodmítneme. Všechno se dá odložit, ale poslední rozloučení nikoliv.

A ještě jedna prosba. Často se stává, že je salónek objednaný pro soukromou nebo jinou akci. Pokud se rozhodnete strávit večer u nás a nechcete sedět v pivnici, zavolejte prosím. Předejdeme tím zklamáním a někdy i výhrůžkám typu: „Tak příště půjdeme rovnou jinam,“ atd.

Rádi se chlubíme vínem ze soukromého sklepa pana Vlnky z Novosedel. Tento vinař nepěstuje víno na kšeft, ale na vlastním vinohradu pro rodinu a pár přátel, mezi které patřím i já.

A tak Vám přejeme hezké Vánoce, v novém roce zdraví a trochu toho štěstíčka.

Za všechny od Labutě Alena Křivánková

Srdečně Vás zveme na shromáždění do evangelického sboru:

- 14. 12. 2014** • III. adventní neděle • 9 hod. – Bohoslužby na faře, 15 hod. – Adventní koncert v kostele
- 21. 12. 2014** • IV. adventní neděle • 9 hod. – Dětská vánoční slavnost v kostele
- 25. 12. 2014** • Narození Páně • 9 hod. – Bohoslužby v kostele s vysluhováním Večeře Páně
- 26. 12. 2014** • II. svátek vánoční • 9 hod. – Bohoslužby na faře, káže bratr farář J. Nečas
- 28. 12. 2014** • Neděle po Vánocích • 9 hod. – Bohoslužby na faře
- 31. 12. 2014** • Starý rok • 15 hod. – Bohoslužby na faře
- 01. 01. 2015** • Nový rok • 9 hod. – Bohoslužby na faře s vysluhováním Večeře Páně

Začaly práce na opravě evangelického kostela

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Sloupnici započal v letošním roce s první etapou oprav kostela, který je již několik let zapsaný v seznamu kulturních památek. Aby práce neprobíhaly svévole, byl ke spolupráci přizván místní projektant pan Lázníčka. Plánované opravy byly rovněž prokonzultovány s památkáři.

V letošním roce se podařilo obkopat obvodové stěny ze západní a severní strany, vyspravit poškozené zdivo pod úroveň terénu, vytvořit štěrkové lože s drenážní hadicí a připevnit vvislou izolační folii. Zároveň bylo usazeno nové potrubí a kontrolní šachta pro odvod dešťové vody od kostela.

Všechny práce byly provedeny svépomocí. Ze sborových zdrojů byl hrazen pouze materiál. V příštím roce bychom rádi pokračovali odvlhčením zbylé části zdiva a opravou části oken a fasády. O finanční pomoc budeme žádat nejen naši obec, ale i Pardubický kraj a církevní stavební fond ČCE. Všem členům našeho sboru, kteří se ve svém volném čase podíleli na opravách kostela, bych touto cestou rád poděkoval.

PETR BENEŠ, KURÁTOR SBORU

Když sloupenské mlýny ještě klapávaly

Pan Miloslav Renčín ze Řetové zpracoval studii pojednávající o mlýnech, které se v minulosti vyskytovaly podél potoka ve Sloupnici. „Nebylo mým úmyslem vypsát úplnou chronologii majitelů jednotlivých mlýnů, ani se nad opakujícími se jmény zabývat možnými příbuzenskými vztahy, byť by to mohlo být zajímavé. (...) Jen jsem chtěl na zaznamenaných změnách číslech popisných jednotlivých mlýnů určit jejich místo v obci a pamětníkům tak připomenout jejich původ i nedávný konec,“ vysvětluje pan Renčín. Pokud byste měli zájem si jeho dokument přečíst, napište nám na pelmel@sloupnice.cz.

.....

Manželé **František a Ludmila Novotní** oslavili Diamantovou svatbu – 60 let společného života.

Společenská kronika

NAROZENÍ

**Michaela Čapková,
Vojtěch Dostál**

ŽIVOTNÍ JUBILEA ZÁŘÍ 2014

- 70 let * **Bohuslav Zachař,
Václav Novotný,
Miloslav Cagášek**
- 85 let * **Ludmila Adamkovičová**
- 88 let * **Marta Řádková,
Eliška Bartoňová**
- 90 let * **Anna Gregorová**

ZÁŘÍ, ŘÍJEN 2014

ŽIVOTNÍ JUBILEA ŘÍJEN 2014

- 70 let * **Josef Bašarin, Alena Horynová,
Marie Vichová, Marie Veselá,
Marta Hánělová, Milada Petrová**
- 75 let * **Jiří Demele**
- 80 let * **Slavomíra Holomková,
František Šafář**
- 85 let * **František Adamkovič**
- 88 let * **Miloslav Hájek**
- 91 let * **Emilie Michlová**
- 92 let * **Milada Schejbalová**
- 94 let * **Marie Kolerusová**
- 103 let * **Jaroslav Marek**

ÚMRTÍ

Rozloučili jsme se se zemřelými spoluobčany **Josefem Junkem, Lubošem Sokolem, Jaroslavem Markem, Stanislavem Fišerem**

Sbor Českobratrské církve evangelické
ve Sloupnici Vás srdečně zve na

Adventní koncert

Účinkují:

Iveta Benešová – varhany, zpěv

Petra Mimrová – housle

Alena Běťáková – klavír

Markéta Andělová – flétna, zpěv

Na programu:

A. Vivaldi, G. F. Händel, J. S. Bach,
F. Chopin, C. Franck, C. Saint-Saëns,
J. Massenet, A. Dvořák, E. Viklický,
vánoční písně

**Koncert se koná
14. prosince 2014
od 15.00 hodin
v evangelickém kostele
ve Sloupnici**

Pozvánka na pletení košíků

Letos na počátku roku proběhl první ročník kurzu pletení košíků, a jelikož zájem byl značný a výsledky frekventantů uspokojivé, bude příští rok další kurz. Scházet se budeme vždy ve čtvrtek v 18 hodin v hospůdce U Studánky. V první, seznamovací, lekci, která proběhne 15. ledna 2015, si povíme o materiálu, nářadí apod. Kurz je zcela zdarma, nejde o výdělek lektora, ale o udržení tohoto řemesla v obci. Přihlášky můžete zasílat na Stamic@email.cz nebo telefonem na č. 721 877 958.

**Na setkání se těší
Stanislav Mikulecký.**

Pozvánky za kulturou

21. 12. v 17 hodin
pěvecký sbor Vlastimil v katolic. kostele

25. 12. v 16 hodin
živý betlém Na Mlejnici

25. 12.
Štěpánská zábava, hraje Vepřo, knedlo, zelo

17. 1.
Myslivecký bál, hraje Betl Band

31. 1.
Hasičský bál, hraje ZIPS

14. 2.
Divadelní bál, hraje kapela Uši Pardubice

21. 2.
Discoples

Martin Neapěsný

Autoškola panter

výuka a včevik všech skupin

NOVĚ B96 !!!
Nová skupina Vám umožní jezdit se soupravou do 4.250 kg
tzn. auto + karavan, přepravník koni...
(Závěrečné zkoušky – POUZE JÍZDA, bez testu)

Litomyšl
Touloucovo náměstí 1163
Tel.: 725 666 016 / 017
www.autoskolapanter.cz

NOVĚ OTEVŘENÉ KADEŘNICTVÍ

KDE: Horní Sloupnice, budova 336
(vedle autobusového nádraží)

PRACOVNÍ DOBA: ze začátku na objednání

NABÍZÍME: pánské stříhání
dámské stříhání
dětské stříhání
barvení
trvalá
stříhy
společenské účesy

**Zveme Vás do našeho kadeřnictví a těšíme se na Vaši návštěvu
již v lednu 2015**

Marie Tomková, Proseč, tel.: 731 873 106

Můžeme boj s komáry vyhrát?

Nikdy mi nedošlo, jak je komár geniální tvor. Geniální a podlý zároveň. Doslova nám saje krev. Jednoho dne navštívil i mne. Vypadalo to na tichou, klidnou noc, kdy se po náročném dni dočkám zaslouženého odpočinku. To byl ale omyl. Jelikož jsem jediný obyvatel svého pokoje, komár už měl dávno svou oběť jasnou. Se zhasnutím vše začalo. „Bzzzzzz“. Rozsvítím lampičku a najednou bzučení ustane. Pečlivě očima kontroluji zdi, strop, dokonce i bok postele a radiátoru v marné snaze odhalit komárovu skrýš. Zhasnu lampičku a znovu přemýšlím, zda se nedobrovolně podrobit odběru krve nebo se vzdát spánku. Z přemýšlení mě opět vyruší známý zvuk. „Bzzzzzz“. Bleskově rozsvítím lampičku. Vidím bezmocného komára sedět na protější zdi. „Tvůj osud je zpečetěn!“ říkám si v duchu. Uchopila jsem časopis a chystala se zrealizovat svou pomstu. Už se zdálo, že mám vítězství v kapse, ale minula jsem. Komár vzlétnul a jeho trasa mířila fikaně ke světlu, aby mě donutil se do něj podívat a tím mě oslnil. Nechápu, proč lidé říkají: „nedělej z komára velblouda“. Kdyby byl tak velký, alespoň bych neminula. Nakonec nade mnou komár i únava vyhráli a já usnula. Ráno už nebylo nic jako dřív. Komár ochutnal snad z každé mé žíly. Byla jsem poštipána na tolika místech, jako kdyby si přizval rodinku a uspořádali si na mě hody. Napadá mě, že člověk se vypořádá s tolika přírodními katastrofami a já si neumím poradit s jedním komárem. Musí to být opravdový komáří génius.

Lucie Dostálová

Jak nám pusa narostla

Možná jste si taky někdy položili otázku, proč je náš Pelmel „Sloupnický“ a ne „Sloupenský“, jak bychom přirozeně řekli. Je to tak jednoduše proto, že je to gramaticky správně. Vrtalo mi hlavou, proč jsme se v hovorové mluvě odchýlili od pravidel spisovného jazyka a jestli, když jsme po generace zvyklí mluvit „sloupensky“, by nás jazykověda v tomto případě nemohla vzít na milost. Napsal jsem proto dotaz na Ústav pro jazyk český, zda by mi to nějak nevysvětlili. Níže předkládám odpověď od pana docenta Štichy, která se mi ovšem při vši úctě k němu jeví tak trochu jako od chytré horákyňe... No, myslím, že se s tím Sloupeňáci i Sloupničtí nějak srovnají. (A kdyby ne, zeptáme se, co na to říkají Oušťáci.)

-MŠ-

Vážený pane Škeříku, adjektivum *sloupenský* je **utvořeno velmi nepravidelně**, patrně pod vlivem analogie s adjektivem *brněnský*, v němž je rozšířená sufixální varianta *-ěnský*, a adjektiv utvořených z názvů obcí zakončených na *-no*: *Opočn-o* → *opočen-ský*. Kdyby mělo být od obce jménem *Sloupnice* odvozeno adjektivum stejným způsobem, jakým bylo odvozeno z názvu města *Brno*, muselo by toto adjektivum znít *sloupnicenský*. U adjektiva *sloupenský* jde nejen o poměrně **vzácné rozšíření sufixu** (s)k(ý) na *-ensk(ý)*, ale navíc o silnou redukci základového jména: *Sloupnic-e* → *sloup-ensk(ý)* – ze základového jména tu vypadají tři hlásky *-nic-!* V jazyce sice k podobným nepravidelnostem dochází, neboť přirozený jazyk je utvářen v přirozeném životě a v přirozené komunikaci **rychle a intuitivně**, avšak pokud by jim lingvistika byla schopna zabraňovat, osobně bych to uvítal. Jenže to není možné, neboť přirozenému jazyku nelze nic nařizovat. A nelze to ze dvou důvodů: jednak by to velmi pravděpodobně nevedlo k dobrým koncům a jednak to **není prakticky proveditelné**. Ptáte-li se mne však na můj odborný názor, pak vám mohou s klidným svědomím doporučit adjektivum *sloupenský* zavrhnout a užívat místo něj pravidelně utvořený tvar ***sloupnický***.

Srdečně zdraví FŠ

Práce žáků
3. třídy
základní školy

Práce žáků
4. třídy
základní školy

Sloupnický PELMEL je časopis obce Sloupnice. Vychází šestkrát ročně. Vydání 6. čísla 16. ročníku – 12. prosince 2014.
Místo vydání – Sloupnice 196, IČ: 038 130. Registrováno referátem kultury Okresního úřadu Ústí nad Orlicí pod reg. č. 10/1991.
Náklad 350 výtisků. Cena 5 Kč.

Redakce: Martin Škeřík, Tereza Štochlová
Grafická úprava a sazba: Petr Bartoň
Tisk: Tiskárna Osík

Uzávěrka příštího čísla Sloupnického PELMELU je 20. ledna 2015.

Další číslo Sloupnického PELMELU vyjde 10. února 2015.